

Bruxelles, den 20.9.2013
COM(2013) 659 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL
EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG
SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET**

En ny EU-skovstrategi: for skove og den skovbaserede sektor

{SWD(2013) 342 final}
{SWD(2013) 343 final}

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL
EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG
SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET**

En ny EU-skovstrategi: for skove og den skovbaserede sektor

En ny EU-skovstrategi: for skove og den skovbaserede sektor

1 EUROPA HAR BRUG FOR SINE SKOVE

Skove og andre arealer med træbevoksning dækker mere end 40 % af EU's landareal, og de er præget af stor forskellighed fra den ene region til den anden. Skovrejsning og naturligt vegetationsskifte har årligt øget EU's skovområde med ca. 0,4 % i de seneste årtier. På verdensplan går skovarealet imidlertid fortsat tilbage. På indeværende tidspunkt er det i EU kun 60-70 % af den årlige tilvækst, der fældes, og derfor vokser lagrene af træ. Ifølge medlemsstaternes projekteringer inden for rammerne af LULUCF (arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug) forventes skovhugsten imidlertid at stige med ca. 30 % frem mod 2020, hvis der sammenlignes med 2010¹. Omkring 60 % af skovene ejes af flere millioner private ejere², og det antal forventes at vokse, efterhånden som der sker tilbageførsel af ejerskabet til skove til private i visse medlemsstater. De resterende skove tilhører staten og andre offentlige ejere.

Skovene har flere forskellige funktioner og tjener økonomiske, sociale og miljømæssige formål. De er levesteder for dyr og planter og spiller en vigtig rolle med hensyn til at modvirke klimaændringerne og tjener også andre miljømæssige mål. Næsten en fjerdedel af EU's skovområde er beskyttet under Natura 2000-programmet, og i en stor del af den resterende skov finder man arter, der er beskyttet af EU's naturlovgivning. Skovene har også stor samfundsmæssig betydning. De er vigtige for folkesundheden, de tjener rekreative formål og har betydning for turismen³.

Skovenes samfundsøkonomiske betydning er som nævnt stor, men ofte undervurderet. Skovene bidrager til udvikling af landdistrikterne og beskæftiger ca. 3 mio. mennesker. Træ er stadig skovenes vigtigste indkomstkilde. Denne strategi tager derfor også sigte på EU's skovbaserede industrier, som er omfattet af EU's industripolitik. Træ anses også for at være et vigtigt råmateriale for de nye biobaserede industrier.

Skovbiomasse er på nuværende tidspunkt den vigtigste vedvarende energikilde og tegner sig for omtrent halvdelen af EU's samlede forbrug af vedvarende energi. I henhold til de nationale handlingsplaner for vedvarende energi vil biomasse til opvarmning, køling og elektricitet tegne sig for ca. 42 % af 20 %-målet for vedvarende energi i 2020. Hvis det mål nås, vil mængden af træ, der anvendes til energiformål i EU, komme til at svare til den samlede nuværende skovning. Skovene giver os ligeledes kork, harpikser, svampe, nødder, vildt og bær m.m.

¹ Ud fra EU's projekterede referenceniveauer for skovforvaltning, der blev indsendt til UNFCCC CMP 6.
² 16 mio. ifølge ejernes skøn. Mens antallet af private skovejere er forholdsvis højt, er deres andel af skovarealet relativt lille og ofte opsplittet.

³ Der kan findes yderligere oplysninger herom i grønbogen om skovbeskyttelse og skovinformation (KOM(2010) 66).

Det er afgørende, at forvaltningen af skovene er bæredygtig, hvis disse naturprodukter fortsat skal være tilgængelige i et passende omfang.

Bæredygtig skovforvaltning indebærer, at skove og skovområder anvendes på en måde og i et omfang, der bevarer deres biodiversitet, produktivitet, gendannelsesevne og vitalitet samt deres muligheder for nu og i fremtiden at opfylde relevante økologiske, økonomiske og samfundsmæssige funktioner på lokalt, nationalt og globalt niveau - uden at skade andre økosystemer⁴.

Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde indeholder ingen specifikke bestemmelser om EU-skovpolitik, men EU har en lang tradition for gennem sine politikker at bidrage til bæredygtig forvaltning af skove og til medlemsstaternes afgørelser om skove. Vigtige tiltag på området er Europa 2020-strategien for vækst og beskæftigelse, køreplanen for ressourceeffektivitet, politikken for udvikling af landdistrikter, EU's klima- og energipakke med 2020-målene, strategien for plantesundhed og plantereforneringsmaterialer samt strategierne for biodiversitet og bioøkonomi⁵.

EU's skovstrategi fra 1998, som er baseret på subsidiaritet og ansvarsdeling⁶, fastlagde rammer for skovrelaterede foranstaltninger, der støtter bæredygtig skovforvaltning og bygger på samarbejde og nyttige koblinger mellem EU's og medlemsstaternes politikker og initiativer. Skovhandlingsplanen⁷ for 2007-2011 var et vigtigt instrument til implementering af strategien og adresserede fire mål: konkurrenceevne, miljø, livskvalitet og koordinering og kommunikation. Medfinansiering af skovbrugsforanstaltninger under forordningen om udvikling af landdistrikter har været og vil fortsat være det vigtigste finansieringsinstrument på EU-plan.

En efterfølgende evaluering af handlingsplanen for skovene understregede behovet for en ny strategi for skove, der kan tjene til at: fastlægge og virkeliggøre en fælles vision for breddespektret og bæredygtig skovforvaltning i Europa; definere handlingsprioriteter og mål; sammenkoble EU's og medlemsstaternes finansieringsstrategier og -planer; styrke kohærent tværsektoriel aktivitetsplanlægning, finansiering og implementering; fastlægge en klar procedure for overvågning, evaluering og rapportering og revidere de berørte parters inddragelse. Denne meddelelse understøtter disse anbefalinger med strategiske retningslinjer.

⁴ Ministerkonferencen om beskyttelse af skovene i Europa. Helsinki, 1993.

⁵ KOM(2011) 244 og KOM(2012) 60.

⁶ Rådets resolution af 15. december 1998 om en skovbrugsstrategi for EU.

⁷ (KOM(2006) 302).

2 HVORFOR DER ER BEHOV FOR NYE RAMMER

I de seneste 15 år har betydelige samfundsmæssige og politiske ændringer haft indflydelse på den måde, man i EU ser på skove og skovbrug. Den generelle situation er præget af voksende udnyttelse af og trusler mod skovene. Samtidigt skabes der med det voksende antal skovrelaterede politikker komplekse og usammenhængende rammer for skovpolitikken. Det stadigt større antal forbindelser mellem internationale fødevarer-, foder-, fiber- og brændstofmarkeder skaber også uventede markedsforstyrrelser.

Der er behov for nye rammer til at:

- sikre, at EU-skovenes mangesidede potentiale forvaltes på en bæredygtig og afbalanceret måde, som gør det muligt for skovenes vitale økosystemer at fungere korrekt;
- tilfredsstille den voksende efterspørgsel efter råmaterialer til eksisterende og nye produkter (f.eks. grønne kemikalier eller tekstilfibre) og til vedvarende energi. Denne efterspørgsel udgør en mulighed for at diversificere markederne, men udgør samtidigt en betydelig udfordring med hensyn til bæredygtig forvaltning og afbalancering af efterspørgsel. Efterspørgsel efter nye anvendelser i bioøkonomi og bioenergi bør koordineres med traditionel efterspørgsel og respektere grænser for bæredygtighed;
- adressere de skovbaserede industriers udfordringer og muligheder med hensyn til ressource- og energieffektivitet, råmaterialer, logistik, strukturel tilpasning, innovation, uddannelse og kvalifikationer, international konkurrence, klimapolitik efter 2020 og information og kommunikation for at stimulere vækst;
- beskytte skovene og biodiversiteten mod de betydelige følger af storme og brande, tiltagende mangel på vand og skadegørere. Disse trusler er grænseoverskridende og forstærkes af klimaforandringer;
- anerkende, at EU ikke kun baserer sig på sin egen produktion, og at forbruget i EU har konsekvenser for skove i hele verden;
- etablere et passende informationssystem til opfølgning af indsatsen på de nævnte områder.

EU har behov for en politikramme, der sikrer koordinering af og kohærens mellem skovrelaterede politikker og muliggør synergi med andre sektorer, der har indflydelse på skovforvaltning. Der er behov for en ny skovstrategi, som kan udgøre en central reference ved formulering af skovrelaterede politikker. EU's skove og skovsektoren skal positioneres på en sådan måde, at man sikrer deres bidrag til virkeliggørelse af EU's mål.

3 VEJEN FREM: EN NY EU-STRATEGI FOR SKOVE OG DEN SKOVBASEREDE SEKTOR

Der slås med dette forslag til lyd for et kohærent helhedssyn på skovforvaltning. Det dækker de mangeartede ”produkter”, skovene giver os, integrerer interne og eksterne skovpolitikspørgsmål og adresserer hele værdikæden for skove.

Det definerer de centrale principper, der er nødvendige for at styrke bæredygtig skovforvaltning og forbedre konkurrenceevnen og jobskabelsen, navnlig i landdistrikter, samtidigt med at man sikrer beskyttelse af skovene og levering af økosystemtjenester. Det specificerer også, hvordan EU ønsker at gennemføre skovrelaterede politikker.

For at denne strategi kan være relevant for disse politikker, som kræver eller kan kræve dokumentation for påviseligt bæredygtig skovforvaltning, og for at virkeliggøre de opstillede mål, er der behov for objektive, ambitiøse og påviselige kriterier, der kan bruges på alle anvendelser af skovbiomasse. Strategien og dens gennemførelse bør bygge på eksisterende lovgivning og internationale initiativer, herunder arbejde, der er udført under FOREST EUROPE⁸, og den bør tage hensyn til den særlige situation for ejere af små skove og adressere markedsbaserede privatsektorværktøjer som f.eks. certificering.

For at nå fælles mål og øge kohærens og synergi er det vigtigt, at der sker koordinering med og mellem medlemsstaterne. Medlemsstaterne opfordres til at overveje principperne og målene med denne strategi, når de udarbejder og gennemfører deres handlingsplaner og nationale skovprogrammer. Der bør etableres muligheder for netværkssamarbejde og udveksling af information og bedste praksis.

3.1 Vejledende principper

- Bæredygtig skovforvaltning og skovenes mangeartede funktioner, forsyning af varer og tjenester på en afbalanceret måde og sikring af skovenes beskyttelse
- Ressourceeffektivitet, optimering af bidraget fra skove og skovsektoren til udvikling af landdistrikter, vækst og jobskabelse
- Et globalt ansvar for skovene og fremme af bæredygtig produktion og bæredygtigt forbrug af skovprodukter.

Europa har en lang tradition for bæredygtig skovforvaltning, som afspejles i anvendelsen af FOREST EUROPE-principperne i medlemsstaternes politikker og støttes af EU, navnlig i politikken for udvikling af landdistrikter. Det er et dynamisk koncept med internationale, regionale og lokale foranstaltninger, der skal gennemføres af skovforvaltere lokalt.

Medlemsstaterne er bundet af FOREST EUROPE-forpligtelserne til bæredygtig forvaltning af deres skove, i overensstemmelse med deres nationale skovpolitikker og lovgivning. Ved

⁸ Paneuropæisk politisk proces med bæredygtig forvaltning af kontinentets skove.

implementering af denne strategi bør de anvende grundprincipperne for bæredygtig skovforvaltning, forbedre udvekslingen af oplysninger og videreformidle god praksis.

I skovsektoren indebærer ressourceeffektivitet, at skovressourcerne anvendes på en måde, der minimerer indvirkningen på miljøet og klimaet, og at man prioriterer de produkter, der har den højeste værditilvækst, skaber flest job og bidrager til en bedre kulstofbalance. Kaskadeanvendelsen af træ opfylder disse kriterier⁹. I nogle tilfælde kan det være nødvendigt med andre tilgange, f.eks. hvis efterspørgslen eller miljøbeskyttelsen ændrer sig.

3.2 2020-mål for skovene

At sikre og påvise, at alle skove i EU forvaltes efter principperne for bæredygtig skovforvaltning, og at EU's bidrag til fremme af bæredygtig skovforvaltning og begrænsning af skovrydningen på globalt plan styrkes ved:

- at bidrage til at afbalancere skovenes forskellige funktioner, imødekomme efterspørgsel, og sikre vitale økosystemtjenester;
- ved at sikre et grundlag, således at skovbruget og hele den skovbaserede værdikæde kan yde et konkurrencedygtigt og gyldigt bidrag til den biobaserede økonomi.

De mål, der er opstillet sammen med medlemsstaternes myndigheder og aktører, adresserer tre dimensioner ved den bæredygtige udvikling på en integreret måde, som sikrer en samlet tilgang til skovforvaltning og -skovpolitik.

3.3 Otte sammenhængende prioritetsområder: værdi for alle

Bæredygtig skovforvaltning bidrager til virkeliggørelse af store samfundsmål

3.3.1 Støtte til befolkninger i landdistrikter og i byer

Samfundet har et voksende behov for skove. En stor del af landdistrikterne er dækket af skove, og de er vigtige for befolkningerne i disse områder på grund af deres betydning for økonomien og beskæftigelsen.

En permanent, uddannet og sikker arbejdsstyrke er en af grundpillerne i en mere konkurrencedygtig skovsektor. Velforvaltede skove med kvalificerede forvaltere, arbejdstagere og virksomheder udgør ikke blot grundlaget for en bæredygtig og

⁹ Efter kaskadeprincippet anvendes træet i følgende prioritetsrækkefølge: træbaserede produkter, forlængelse af deres levetid, genbrug, genvinding, bioenergi og bortskaffelse.

konkurrencedygtig skovsektor, der spiller en vigtig rolle i landdistriktudviklingen og hele økonomien, men sikrer også andre bredere samfundsmæssige fordele.

Midlerne fra landdistriktudvikling bør efter Kommissionens opfattelse anvendes til at implementere bæredygtig skovforvaltning. Medlemsstaterne bør anvende de muligheder, der gives med den nye forordning om udvikling af landdistrikter og prioritere investeringer inden for: modernisering af skovbrugsteknologi, optimering af sektorens bidrag til bioøkonomien, styrkelse af skovenes modstandsdygtighed, miljøværdi og evne til at afbøde klimaændringer, virkeliggørelse af natur- og biodiversitetsmål, tilpasning til klimaforandringer, bevaring af genetiske ressourcer, beskyttelse af skove og information om skove samt etablering af nye skov- og skovlandbrugssystemer.

Strategiske retningslinjer:

- Medlemsstaterne bør gøre brug af midler til landdistriktudvikling for at forbedre konkurrenceevnen, fremme diversificering af økonomiske aktiviteter og livskvalitet og sikre offentligheden specifikke miljøgoder¹⁰ og for at bidrage til styrkelse af de samfundsmæssige funktioner i forbindelse med bæredygtig forvaltning af skove.
- Kommissionen og medlemsstaterne bør evaluere og forbedre effekten af skovbrugsforanstaltninger under politikken for udvikling af landdistrikter.
- Som led i simplificeringsmålet i pakken vedrørende modernisering af statsstøtten foreslår Kommissionen at inkludere større virksomheder i blokfrigtagelsessystemet og er ved at revidere betingelserne for blokfrigtagelser i skovbrugssektoren¹¹.
- Med hjælp fra midlerne fra landdistriktudvikling tilskyndes medlemsstaterne til at støtte: skovbrugsrådgivning til fremme af oplysning, uddannelse, og kommunikation mellem lokale skovejere og myndigheder.
- Kommissionen og medlemsstaterne bør forbedre deres evaluering af skovenes nytte for samfundet, og de bør ved bæredygtig skovforvaltning finde den rette balance mellem levering af de forskellige goder og tjenesteydelser.

3.3.2 *Fremme af konkurrenceevne og bæredygtighed i EU's skovbaserede industrier, bioenergi og den grønne økonomi i almindelighed*

Træ er et naturligt, vedvarende, genanvendeligt og genvindeligt råmateriale. Hvis det hidrører fra bæredygtigt forvaltede skove, forarbejdes og anvendes på en måde, så den negative indvirkning på klimaet og miljøet minimeres, og samtidigt sikrer beskæftigelse, kan det være bæredygtigt.

Overordnet set er det 58 % af den skovede EU-biomasse, der forarbejdes af skovbaserede industrier i EU¹². Denne produktion, som udgør omtrent 7 % af EU's BNP i fremstillingssektoren og beskæftiger næsten 3,5 mio. personer, bidrager til at virkeliggøre

¹⁰ Konklusionerne fra Det Europæiske Råd 7.-8. februar 2013 om den flerårige finansielle ramme.

¹¹ Eftersom skovbrugssektoren falder uden for bilag I og artikel 42 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde anvendes alle konkurrenceregler uindskrænket på denne.

¹² Bearbejdning af træ, møbler, træmasse og papirfremstilling og omdannelse, trykning (NACE kap. 16, 31, 17 og 18.1). Relevante aspekter ved skovning (NACE 02.2) dækkes også.

målene i EU's industripolitik¹³. Dens fremtidige konkurrenceevne kræver imidlertid nye, ressource- og energieffektive og miljøvenlige processer og produkter. Avancerede træbaserede materialer og kemikalier forventes at komme til at spille en vigtig rolle i EU's bioøkonomi. Et arbejdsdokument fra Kommissionen beskriver de forskellige sektorer i EU's skovbaserede industrier og de økonomiske og teknologiske tendenser og identificerer deres største udfordringer og foreslår afhjælpende foranstaltninger (2013-20), der kan forbedre deres globale konkurrenceevne.

De resterende 42 % anvendes til energi og tegner sig for ca. 5 % af EU's samlede energiforbrug. Ifølge de nationale handlingsplaner for vedvarende energi vil biomasse stadig være den vigtigste vedvarende energikilde i 2020. Kommissionen er i øjeblikket ved at vurdere, om der bør foreslås supplerende foranstaltninger, herunder harmoniserede kriterier for bæredygtighed, for at adressere problemer vedrørende brug af fast og gasformig biomasse til opvarmning, køling og elektricitet.

Skovbaseret biomasse giver sammen med andre skovprodukter end træ, som har stigende markedsinteresse, således muligheder for at opretholde eller skabe job og diversificere indtægter i en grøn lavemissionsøkonomi.

Strategiske retningslinjer:

Kommissionen vil sammen med medlemsstaterne og de berørte aktører:

- Udforske og fremme anvendelse af træ som et bæredygtigt, vedvarende, klima- og miljøvenligt råmateriale, som ikke har negativ indvirkning på skovene og deres økosystemer; vurdere dels klimagevinsterne ved at erstatte råmaterialer og energiproduktion med skovbiomasse og træprodukter hidrørende fra skovning dels effekten af incitamenter til anvendelse af skovbiomasse for så vidt angår konkurrenceforvridning;
- fastlægge objektive, ambitiøse og påviselige kriterier for bæredygtig forvaltning af skove i EU, der kan anvendes i forskellige politiksammenhænge uanset den endelige anvendelse af skovbiomasse - senest ved udgangen af 2014. Kommissionen vil fremlægge passende foranstaltninger;
- vurdere de mulige forsyninger af træ og lette øget anvendelse af træ; fastlægge god praksis herfor og for anvendelsen af kaskadeprincippet samt for ressource- og energieffektive fremstillingsprocesser, navnlig for skovbaserede industrier, SMV'er og mikrovirksomheder;
- stimulere markedsvækst og internationalisering for EU's skovbaserede industriprodukter og forbedre sektorkendskabet, herunder til bæredygtigt byggeri og forbrugerinformation om møbler;
- lette adgang til markeder i tredjelande for EU's skovbaserede industriprodukter og råmaterialer gennem bilaterale handelsaftaler og ved at forbedre informationen om importbetingelser og eksport af råmaterialer;
- støtte den skovbaserede sektors teknologiplatform og fremme nye initiativer, f.eks. partnerskaber mellem den private og offentlige sektor, f.eks. i den biobaserede sektor, som

¹³ "En stærkere europæisk industripolitik for vækst og økonomisk genopretning" (KOM (2012) 582 final) og "En integreret industripolitik for en globaliseret verden" (KOM (2010) 614).

fremmer forskning og innovation i forbindelse med forskellige ressource- og energieffektive produkter og processer;

- iværksætte evaluering af de kumulative omkostninger ved EU-lovgivning, som berører den skovbaserede industris værdikæder, i 2014. Resultaterne kunne bidrage til en bredere analyse af konsekvenser, herunder omkostninger, gevinster og kohærens vedrørende politikker og lovgivning.

3.3.3 Skove i et klima under forandring

Skove er sårbare overfor klimaforandringer. Det er derfor vigtigt at bevare og styrke deres modstandsdygtighed og tilpasningsevne, herunder gennem brandforebyggelse og andre tilpasningstiltag (f.eks. gennem passende valg af træsorter og planter m.m.).

Samtidigt kan skovforvaltningen afbøde klimaforandringer, hvis skovenes rolle som reservoirer i kulstofcyklussen bevares og ved at anvende biomaterialer, der kan tjene som midlertidige kulstoflagre eller som "kulstofstatninger" og erstatte kulstofintensive materialer og brændstoffer. EU vedtog for nyligt regler til regnskabsføring, overvågning og rapportering vedrørende LULUCF¹⁴, efter hvilke medlemsstaterne f.eks. skal informere om deres planer for styrkelse af skovenes kulstofoplagring og begrænsning af skovrelaterede emissioner. EU og medlemsstaterne skal også indgå LULUCF-relaterede forpligtelser, som skal være indfriet senest i 2020, dvs. i løbet af den anden forpligtelsesperiode under Kyotoprotokollen.

Skove afbøder også konsekvenserne af ekstremt vejr ved at moderere temperaturerne og begrænse vindhastigheder og vandafstrømning.

Strategiske retningslinjer:

Medlemsstaterne bør således dokumentere:

- hvordan de har til hensigt at øge deres skoves afbødningspotentiale gennem foranstaltninger til øget optagelse og reduktion af emissioner, herunder ved kaskadeanvendelse af træ, under hensyn til at det nye LIFE+-underprogram for klimaindsats og midler fra landdistriktudviklingen kan anvendes til at fremme og understøtte ny eller eksisterende skovforvaltningspraksis, der begrænser emissioner eller øger den biologiske nettoproduktivitet (dvs. fjernelse af CO₂). Det bør de gøre senest medio 2014 i forbindelse med deres informering om LULUCF-foranstaltninger;

- hvordan de øger deres skoves tilpasningsevne og modstandsdygtighed på grundlag af de foranstaltninger, der er foreslået i EU's strategi om tilpasning til klimaforandringerne¹⁵ og grønbogen om skovbeskyttelse og skovinformation, f.eks. ved at tilvejebringe manglende information og integrere tilpasningsforanstaltninger i skovpolitikker.

¹⁴ Afgørelse nr. 529/2013/EF.

¹⁵ KOM(2013) 216.

3.3.4 Beskyttelse af skove og forbedring af økosystemernes funktion

Skovene tegner sig for økosystemtjenester, som landdistrikter og byer er afhængige af, og er værter for en fantastisk omfattende biodiversitet. Pres på skovene, f.eks. i form af opsplnitning af levesteder, spredning af invasive fremmede arter, klimaændringer, vandmangel, brande, storme og skadegørere nødvendiggør øget beskyttelse. EU-reglerne dækker transport og handel med visse planter, planteprodukter og genstande, der kan true planternes sundhed.

Beskyttelsesindsatsen bør tage sigte på at bevare, styrke og genskabe skovøkosystemernes modstandsdygtighed og mangeartede funktioner som en central del af EU's grønne infrastruktur - systemer, der både sikrer vigtige miljømæssige funktioner og tilgængelige råmaterialer.

Der bør gøres en yderligere indsats for at forebygge negative konsekvenser for skovene snarere end for at afbøde skader og genopretning. For at ruste skovene over for fremtidige trusler og udviklingstendenser skal den genetiske mangfoldighed styrkes, og de truede genetiske ressourcer skal beskyttes.

Både arten og konsekvenserne af visse trusler er grænseoverskridende, og der er derfor behov for en indsats på EU-plan.

Skovforvaltningsplanerne eller lignende instrumenter baseret på principper vedrørende bæredygtig skovforvaltning er centrale instrumenter, når det drejer sig om at sikre mangeartede goder og tjenesteydelser på en afbalanceret måde. Forvaltningsplanerne indtager en central rolle både i EU 2020-biodiversitetsstrategien og EU's finansiering af landdistriktudviklingen. Strategien omfatter disse planer og fremmer og støtter deres anvendelse.

Strategiske retningslinjer:

Medlemsstaterne:

- skal med bistand fra Kommissionen fastlægge en ramme til evaluering af økosystemtjenester og fremme deres integration i regnskabssystemer på EU-plan og nationalt plan senest i 2020. De skal bygge på kortlægning og evaluering af situationen for økosystemer og de tjenester, de tegner sig for;
- bør bevare og øge skovarealet for at sikre beskyttelse af jordbunden, regulering af vandkvaliteten og -mængden ved at integrere bæredygtig skovbrugspraksis i forvaltningsplanerne under programmet over foranstaltninger for floder, der er omhandlet i rammedirektivet om vand og i programmerne for udvikling af landdistrikter;
- skal opnå en betydelig og målelig forbedring af bevaringssituationen for skovarter og -levesteder ved fuld gennemførelse af EU's naturlovgivning og sikring af, at de nationale skovplaner bidrager til passende forvaltning af Natura 2000-netværket senest i 2020. De skal bygge på den kommende vejledning om Natura 2000 og skove;
- skal gennemføre strategiplanen for biodiversitet 2011-2010 og nå Aichimålene, der blev vedtaget inden for rammerne af konventionen om biologisk mangfoldighed, med udgangspunkt i de kommende fælles rammer for prioritering af genopretning;

- bør styrke bevaring af skovenes genetiske ressourcer (træsørternes forskelligartethed) og forskelligheder inden for sorter og populationer. Kommissionen kan navnlig støtte dem via programmet for udvikling af landdistrikter.

Kommissionen:

- vil føre tilsyn med medlemsstaternes fremskridt med hensyn til efterlevelse af skovforvaltningsplaner eller lignende instrumenter samt hensyntagen til biodiversitetshensyn i disse, herunder bevaringsmål under Natura 2000;

- bør sammen med medlemsstaterne styrke mekanismerne til beskyttelse af skovene mod skadegørere på grundlag af øget samarbejde med nabolandene, øget forskning og den igangværende revision af EU's plantesundhedsordning;

- vil vurdere konsekvenserne og overveje en mulig udvidelse af forpligtelsen til inden for EU at anvende den internationale standard for plantesundhedsforanstaltninger nr. 15 vedrørende træemballeringsmateriale;

- vil tilvejebringe relevante oplysninger og data, som den råder over, for parterne under De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af ørkendannelse med henblik på at støtte gennemførelsen af deres handlingsplaner til beskyttelse af skove og jordbund i de områder, der er mest truet af jordforringelser og ørkendannelse. Dette vil den navnlig gøre med støtte fra Det Europæiske Skovdatacenter og Det Europæiske Jordbundsdatacenter.

Forbedring af vidensgrundlaget

3.3.5 Hvilke skove har vi, og hvordan ændrer de sig?

Det er nødvendigt at opnå øget viden om skove for bedre at kunne forstå de komplekse miljømæssige og samfundsmæssige udfordringer, skovsektoren står over for. Kortlægning og evaluering af tilstanden for skovenes økosystemer og deres tjenester kræver bedre EU-skovinformation. De relevante variabler og parametre vil blive harmoniseret på EU-plan baseret på samarbejde mellem internationale, paneuropæiske og nationale dataindsamlingsystemer og på en detaljeret analyse af EU's udfordringer. EU-programmer som f.eks. LIFE+ kan bidrage til at mobilisere de nødvendige ressourcer.

Kommissionen og medlemsstaterne har udviklet et modulært system til skovinformation, og der er igangsat arbejde vedrørende biomasse og biodiversitet.

Strategiske retningslinjer:

Kommissionen og medlemsstaterne vil:

- etablere et skovinformationssystem for Europa gennem indsamling af harmoniserede oplysninger for hele Europa om skovenes og skovressourcernes multifunktionelle rolle og

integration af forskellige informationssystemer (f.eks. EFFIS¹⁶) og dataplatforme (f.eks. EFDAC¹⁷) i dynamiske modulsystemer, der kombinerer data og modeller i applikationer;

- vil tilpasse EU-skovinformation, således at den primært er baseret på oplysninger, der er indsamlet af medlemsstaterne i henhold til EU's datastrukturkrav, f.eks. INSPIRE,¹⁸ SEIS¹⁹ og Copernicus,²⁰ og følge internationale og regionale processer;
- fremme yderligere udvikling af EU's database vedrørende forstligt formeringsmateriale, herunder hyperlink til nationale registre og kort;
- forbedre, sammenligneliggøre og dele skovinformation og -overvågning på grundlag af succesfulde erfaringer som f.eks. EFFIS, foranstaltninger til fremme af skovsundhed, EU-skovbrugsstatistikker og EFDAC.

Kommissionen vil i tæt samarbejde med de berørte aktører:

- udvikle flere moduler, f.eks. om skove og naturfænomener som brande og skadegørere, skove og bioøkonomi, skove og klimaændringer og skove og økosystemtjenester, som kan bidrage til EU's skovbrugsstatistikker og integreret miljømæssig og økonomisk regnskabsføring for skove.

3.3.6 *Nyt og innovativt skovbrug og produkter med værditilvækst*

Der er behov for kohærent og ambitiøs EU-skovforskning for at stimulere innovation i skovsektoren. Den skal tage hensyn til skovenes særlige træk, f.eks. lange tidshorisonter.

Der ydes støtte til skovsektoren med EU's rammeprogrammer for forskning og udvikling. Skovsektoren optager mere plads i det 7. rammeprogram for forskning og i Horisont 2020, hvilket er i tråd med den bioøkonomiske strategi for Europa²¹. Målet er at øge sektorens bæredygtighed og dens bidrag til økonomien i landdistrikterne gennem bæredygtig skovforvaltning, at forbedre dens evne til at modstå biotisk eller abiotisk stress og udvikle bedre skovproduktionssystemer og produkter.

Strategiske retningslinjer:

- Kommissionen vil bistå medlemsstaterne og de berørte aktører med at overføre teknologisk og videnskabelig viden til skovbrug og det tilhørende marked, navnlig gennem Horisont 2020 og det europæiske innovationspartnerskab vedrørende landbrugets produktivitet og bæredygtighed for at støtte udviklingen af nye produkter med større værditilvækst;
- Kommissionen og medlemsstaterne bør samarbejde om avanceret forskning og modelredskaber med henblik på at afhjælpe manglen på data og viden og forbedre forståelsen

¹⁶ EU's informationssystem vedrørende skovbrande.

¹⁷ Det europæiske skovdatacenter.

¹⁸ Infrastrukturen for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (INSPIRE).

¹⁹ Fælles miljøinformationssystem.

²⁰ Europa-Kommissionens jordovervågningsprogram.

²¹ KOM(2012) 60.

af de komplekse spørgsmål vedrørende samfundsmæssige, økonomiske og miljømæssige forandringer (f.eks. ved fastlæggelse af miljøtærskler);

- Den Stående Komité for Landbrugsforskning (SCAR) vil få til opgave at forbedre koordineringen af forsknings- og innovationsindsatsen mellem EU, medlemsstaterne og de berørte aktører;

- Kommissionen vil sikre, at resultater og god praksis videreformidles gennem EU-skovforvaltningsstrukturen og andre relevante forummer.

Fremme af samordning og kommunikation

3.3.7 Samarbejde med henblik på at sikre kohærent forvaltning og bedre forståelse af vores skove

Forskellige horisontale politikker vedrører skove, og deres mål er ikke altid de samme. Koordinering, samarbejde og kommunikation har derfor afgørende betydning, hvis der skal opnås politisk kohærens og konsekvens.

Der er med medlemsstaterne drøftet forskellige muligheder for at forbedre koordinering og gennemførelse, bl.a. et rammedirektiv om bæredygtig skovforvaltning. Der blev imidlertid kun opnået konsensus om en frivillig tilgang. Under alle omstændigheder skal de skovrelaterede politikker samles i større grad.

Den nuværende EU-skovforvaltningsstruktur²² hviler på Den Stående Skovbrugskomité²³ (SFC). SFC skal også fremover være forum for drøftelser af alle skovrelaterede spørgsmål og sikre koordinering af og kohærens mellem skovrelaterede politikker. Der er imidlertid behov for forbedringer for at sikre, at SFC tager hensyn til input fra andre politikområder. SFC har samarbejdet med Den Rådgivende Gruppe for Skovbrug og Korkproduktion, Udvalget for Bevaring af Naturtyper og ekspertgruppen vedrørende forvaltningen af Natura 2000 med henblik på fælles forberedelse af vejledningen om Natura 2000 og skove. Dette kunne blive anvendt som bedste praksis. Der kan også lægges mere vægt på SFC's rolle i forbindelse med indsatsen for at bevare skovenes mangeartede funktioner.

Den Rådgivende Komité for Skovbrug, herunder Korkproduktion²⁴ forbliver den vigtigste platform for drøftelser for en række forskellige aktører af forskellige spørgsmål vedrørende skovbrug og bæredygtig skovforvaltning, og det rådgivende udvalg for træ- og papirindustrien²⁵ forbliver den vigtigste platform for spørgsmål vedrørende industrielle værdikæder.

Disse tre forummer skal være hjørnesten for udvikling og opfølgning af den nye strategi.

²² Beskrevet i Kommissionens arbejdsdokument.

²³ Rådets beslutning 89/367/EØF.

²⁴ [Kommissionens beslutning 2004/391/EF](#).

²⁵ [Kommissionens beslutning 97/837/EF](#).

Kommunikation er en særlig udfordring for sektoren, da offentligheden generelt ikke er klar over, hvor betydningsfuld bæredygtig skovforvaltning er, eller over de mange måder, hvorpå skovsektoren bidrager til den grønne økonomi.

Strategiske retningslinjer:

- Kommissionen vil sikre, at Den Stående Skovbrugskomités arbejde bygger på andre EU-politikker, der er relevante for skovene og skovsektoren, således at der ved forvaltningen af EU's skove stadig tages hensyn til deres mangeartede funktioner.
- Kommissionen og medlemsstaterne vil gennemgå forskellige muligheder for bedre koordinering af bæredygtig skovforvaltning, harmoniseret skovinformation og samarbejde mellem og med medlemsstaterne.
- Kommissionen vil oprette et europæisk netværk for skovbrugskontorer (nationale skovregistre) med henblik på at fastlægge harmoniserede kriterier for dataene i disse registre. Der er planlagt supplerende arbejde i form af COST-foranstaltninger og forskningsprojekter.
- Medlemsstaterne bør forbedre den offentlige information om skove og træ og bygge videre på EU's skovkommunikationsstrategi, der er fastlagt af SFC²⁶.
- Kommissionen vil foretage en yderligere kortlægning af offentlighedens opfattelse af skovens rolle (vha. en eurobarometerundersøgelse senest i 2015).

3.3.8 Skove set i et globalt perspektiv

På bredt europæisk plan er der fokus på de igangværende forhandlinger om indgåelse af en juridisk bindende aftale om skove med EU som en central aktør. Gennem denne aftale forsøger EU at forbedre den bæredygtige skovforvaltning i hele regionen. Den nye strategi er et passende redskab til gennemførelse af aftalen.

På globalt plan er Den Europæiske Union i forreste række i indsatsen for at bekæmpe skovrydning og skovforringelse. Den slår til lyd for bæredygtig skovforvaltning som en måde til at beskytte biodiversiteten, bekæmpe ørkendannelse og sætte ind over for klimaændringer og for samtidigt at sikre, at skovens økosystemer leverer goder og tjenester. Herved bidrager EU til bæredygtig udvikling og bekæmpelse af fattigdom. REDD+, FLEGT²⁷ og EU's forordning om træ²⁸ tager sigte på at nå disse mål. Kommissionen vil senest i 2015 se nærmere på, om træforordningen fungerer tilfredsstillende og er effektiv.

Denne strategi skal sikre konsekvens mellem EU's og medlemsstaternes politikker, mål og forpligtelser, hvad angår skovrelaterede spørgsmål på internationalt plan. Den støtter EU og medlemsstaterne ved formulering af klare og kohærente mål.

²⁶ <http://ec.europa.eu/agriculture/fore/publi/>.

²⁷ Forordning (EF) nr. 2173/2005 om indførelse af en FLEGT-licensordning for import af træ til Det Europæiske Fællesskab.

²⁸ Forordning (EU) nr. 995/2010.

Strategiske retningslinjer:

Kommissionen og medlemsstaterne vil:

- sikre konsekvens mellem EU's og medlemsstaternes politikker og forpligtelser, hvad angår skovrelaterede spørgsmål på internationalt plan;
- fremme bæredygtig forvaltning af skove i hele Europa og globalt og styrke skovenes rolle i overgangen til en grøn økonomi inden for rammerne af EU-udviklingssamarbejdet og eksterne foranstaltninger;
- sikre fortsat støtte til en global indsats over for illegal skovning gennem FLEGT-handlingsplanen, og
- støtte udviklingslandene i deres indsats for at forbedre skovpolitikker og lovgivning, styrke forvaltningen af skove, evaluere og føre tilsyn med skovøkosystemer og adressere mekanismerne bag skovrydning og skovforringelser gennem REDD+.

Kommissionens vil:

- vurdere de miljømæssige konsekvenser af forbruget af produkter og råmaterialer, der kan bidrage til skovrydning og skovforringelser uden for EU. Hvis det er hensigtsmæssigt, vil den overveje strategiske muligheder for at begrænse sådanne konsekvenser, herunder udvikle en EU-handlingsplan vedrørende skovrydning og skovforringelse. Dette vil ske i tråd med det 7. EU-handlingsprogram på miljøområdet.

4 ANVENDELSE AF PRINCIPPER I PRAKSIS: FÆLLES INDSATS TIL FORDEL FOR VORES SKOVE OG SKOVSEKTOREN

Kommissionen og medlemsstaterne vil inden for rammerne af deres respektive beføjelser sikre strategiens implementering og opfølgning og lægge særlig vægt på inddragelse af berørte aktører.

For at sætte milepæle på vejen frem mod virkeliggørelse af 2020-skovmålene og adressere de strategiske prioriteter for indsats inden for skovpolitik og skovrelaterede politikker vil Kommissionen samarbejde med Den Stående Skovbrugskomité med henblik på at styrke koblingen til relaterede EU-politikker. Om nødvendigt vil den samarbejde med andre komitéer/udvalg og i andre forummer. Under hensyn til, hvor vigtige EU-midlerne er for skovene og skovsektoren, er der behov for at højne kvaliteten af drøftelserne på EU-plan.

Andre områder, hvor medlemsstaterne bør gå videre - f.eks. med forebyggelse af skovbrande, bekæmpelse af skadegørere og sygdomme, fremme af bæredygtigt træ og regionalt/tværregionalt samarbejde - vil blive identificeret.

Skovene og skovbrugssektoren modtager på nuværende tidspunkt betydelig EU-finansiering. Skovbrugsforanstaltningerne under forordningen om udvikling af landdistrikter udgør finansieringsrygraden i denne strategi (90 % af EU's samlede støtte til skovsektoren). Ifølge de ajourførte planer er der øremærket 5,4 mia. EUR fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne til skovbrugsforanstaltninger for perioden 2007-2013. Selv om det vil afhænge af medlemsstaternes planer for udvikling af landdistrikter, kan der forventes et tilsvarende finansieringsniveau for perioden 2014-2020. Støtten skal anvendes til at bidrage til virkeliggørelse af denne strategis mål, navnlig til at sikre, at EU's skove påviseligt forvaltes i overensstemmelse med principperne for bæredygtig skovforvaltning. LIFE+ støtter naturbevaring, tilpasning til klimaændringer, informations- og beskyttelsesbehov, strukturfondene støtter samhørighedsprojekter, og Horisont 2020 støtter forsknings- og innovationsinitiativer, herunder partnerskabet mellem den offentlige og private sektor vedrørende biobaserede industrier. Udviklings- og klimaændringspolitikkerne sikrer også finansiering til tredjelande, navnlig gennem EU-udviklingsfondene, REDD+ og FLEGT. Rationalisering af de tilgængelige ressourcer og forbedring af koordineringen mellem EU og national finansiering kan bidrage til bedre implementering af strategien.

5 KONKLUSIONER:

Der er behov for en strategi for skove og skovsektoren, da der ikke findes en fælles EU-skovpolitik eller vejledende rammer for skovrelaterede spørgsmål. Eftersom et voksende antal EU-politikker øger efterspørgslen i skovsektoren, er der behov for at koordinere sektorpolitikkerne. Der er også behov for en fælles samlet strategisk vision for skovanligger og for at sikre, at der i de nationale skovpolitikker tages behørigt hensyn til sammenkoblede EU-politikker. Dette vil øge skovenes og den skovbaserede sektors evne til at ledsage udviklingen på forskellige politikområder.

Denne strategi har til formål at placere skovene og skovsektoren centralt på vejen frem mod en grøn økonomi og at evaluere de produkter, som skovene kan levere på en bæredygtig måde - samtidigt med at deres beskyttelse sikres. Der er i den forbindelse behov for et stærkt engagement og politisk støtte fra alle de berørte aktører.

Senest i 2018 vil der blive gennemført en evaluering af de resultater, der er nået med gennemførelsen af denne strategi.

Europa-Parlamentet og Rådet anmodes om at godkende denne strategi og give udtryk for deres synspunkter om dens gennemførelse.